

Mitt nya jag

Vem är man när man bara är sig själv?

När man inte presterar längre

inte viktigt för någon annan?

Förfrämligat i en samtid

som man inte hänger med?

Mitt inre landskap är

inte längre en blomsteräng

eller lummig trädgård.

Det är en hårdgallrad barrskog

mil efter mil.

Förr var jag solvarm sommaräng,

skirgrönskande vårskog,

rödgul trädskropp i höstdimman,

vinterfjäll med snögnistor.

Rik, varierad landskap.

Alla färger, alla dofter

försvann med dig.

Nu är det permafrost inom mig.

Kallt, tyst, grått.

Oändligt, oföränderligt.

Mina minnen är stenar

som spolas av vågorna,

slipas, rundas i stranden,

evinnerligt, fram och tillbaka

till tidens ände.

Vem är denna nya människa,

efterfrågad av ingen,

obehövd, oberörd.

Ensam vid en sinande bäck

som kallas livets flöde.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren NahideH med Poeter.se id #233220 innehar upphovsrätten